

græcè appellari *κνήμιν*, reliquum scilicet suram, *πρόνιν*: ad hæc tibiā pleniorē esse, suram verò tenuiorē, ac medium, quod minimè carnosum, & per vniuersam hanc partem à summo ad imum in longitudinem fertur, & in his, qui graciles sunt, conspicitur (græcè *αντηκνήμιον* vocatur) tibiæ partem esse, nō suræ, atque alia, quæcunque ad ossa pertinetia scire licet, omnia exposuimus in libro quem de ossibus confecimus, ad eos, qui primas institutiones addiscunt.

” **H**æc ad pedem inter se iunguntur, communemq; appendicem habent. Communem non debemus ita accipere, quasi continuā, atque omnino vnā, sed quasi vtriusque appendices inter se iungantur, & vnus tantum opinionē faciant. ita enim inter se conueniūt hæc appendices, vt vna esse videatur. extremæ verò earum partes rotundæ, quæ carne nudantur, non rectè à quibusdam talus nominatur. perpetua enim chorda talum continet ab interiori parte, qui ab hac tectus nec visu comprehenditur, nec tactu.

” **S**ed recta in crure dehiscunt.

Dehiscunt proposita duo ossa recta in crure, hoc est, in longitudine cruris non se contingunt, neque inter se connectuntur.

” **A**d femur autē iunguntur, & appendicē habent: appendix verò discrimen. In commissurā genu, caput tibiæ longè crassius est, quàm suræ, atq; idcirco appendix tota esse tibiæ videbitur, ipsamq; ab exteriori parte sura fulcit. Discrimen, quod *διάφραγμα* vocat, id intelligit, quod in medio extat neruosum cartilagosumq; quod processus femoris, qui in tibiā coniiciūtur, distinguit, sed in ossibus eorum corporum, quæ iamdiu mortua sunt, corrumpitur, sic, vt aliquis decipiatur, falsumque existimet, quod ab Hippocrate scribitur, iniuriā quidem, quoniam in recenti cadauere id semper apparet.

” **L**ongius autem paulo est alterum os, quod à parte minimi digiti est. natura ossium cruris sic se habet.

Quod inquit longius, ego sic scribendum censeo [longius autem paulo est alterum os à parte minimi digiti.] Quod si non hoc modo, sed illo Hippocrates scripsisset, confirmaret prorsus tibiæ appendicem in genu communem esse vtriusque ossis, non propriam tibiæ. nam simpliciter longius esset, non ab imā parte duntaxat.

” **L**viantur hæc modò à parte pedis: ac tunc, modò vnà cum appendice ossaambo, modò appendix tantum mouetur, modò alterum os.

Putant medicorum aliqui verbum *ἰσαρθεῖν* usurpari ad ea ossa significanda, quæ toto loco mota sunt, sed *ὀλιγαίνειν* (quo verbo [luxatur] expressit) ad ea, quæ paululum, non tamen ex toto naturali sede excesserunt. Verum hi non videntur legisse librum de articulis, vbi initio protinus ait [articulum, qui cum lato scapularum osse committitur, vidi vno modo excidere nempè in alam] in quo loco verbum excidere *ὀλιγαίνειν* dixit. atqui totum humeri caput eo sinu mouetur, in quo recipitur, quum nō possit paulum excedere, sicut ipse Hippocrates docuit, vbi causam adiecit, quam habebimus, quum ad eum locum veniemus.

” **H**æc quidem minùs molesta sunt, quàm quæ in primā palmæ parte, homines modò quiescant. curatio autem in vtroque casu similis requiritur. namque hæc coniicienda in suum locū sunt, intenta perinde atque illa, sed valentiorē etiam intentionem requirunt, quatenus corpus hac etiam parte validius est. Plærunque satis duo homines sunt, qui in diuersa contendāt. qui, vbi nequeant abundè extendere, facilè est validiorem intentionem adhibere.

Non modò

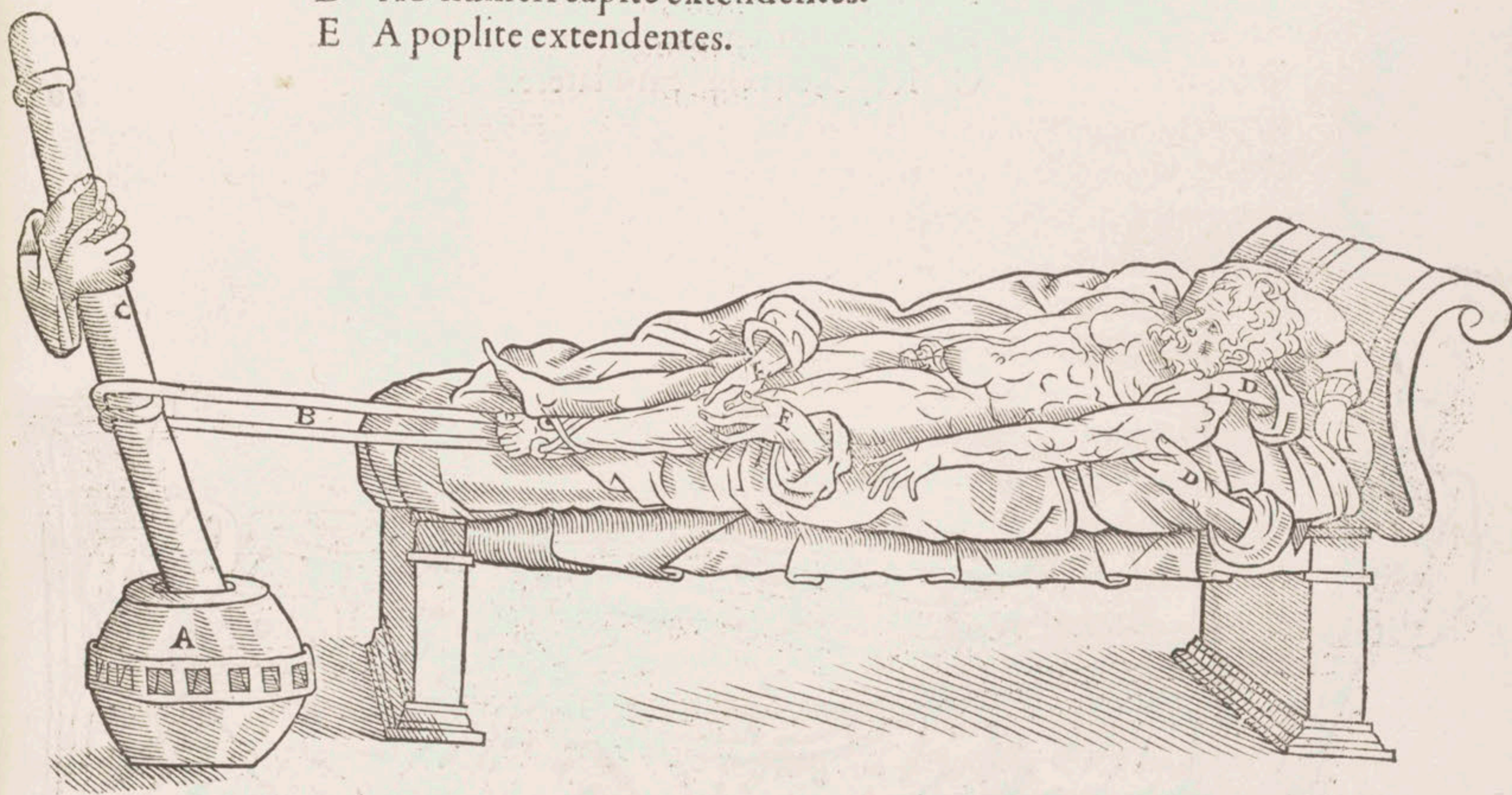
A Rotæ modiolus.
B Lorum latum.
C Pifillum.
D Ab humeri capite exten.
E A poplite extendentes.

¹ Non modò minùs molesta sunt,quàm quæ in primâ palmæ parte, sed multò magis,quàm quæ in pede. Sed quoniam de pede & manu communiter tractauit, ideò abundè existimat alterius partis duntaxat meminisse, quæ, quod ad molestiam pertinet, media est inter crus & pedem. quâto enim maiorē molestiam affert,quàm crus, tanto minorem, quàm pes, & præcipuè quàm calx, de quo paulo suprà egit.

¹⁰ **N**am vel rotæ modiolū defigere oportet, vel aliud quid simile: tum molli aliquâ re pedem obuoluere, bubulîsque loris latis circumligare, & eorum capita, vel ad pistillum, vel ad aliud lignum deuincire, eiûsque unam partem, in modiolum dimittere, summam recuruare: alios verò & ab humeri capite, & à poplite in contrariam partem extendere.

- A Rotæ modiolus.
- B Lorum latum.
- C Pistillum.
- D Ab humeri capite extendentes.
- E A poplite extendentes.

⁴⁰ Lignum defigi iubet, quod recipere possit unam partem vectis, per quem membrum debet ab inferiori parte extendi. tibi verò ignotum esse non credo, rotæ modiolum *ῥοτῆς μολιόλου* ab Ionibus appellari. cū apud poëtam hoc quoque vocabulum legatur. Commonet autem Hippocrates, vt vbique ex ijs, quæ ad curationem conducunt, illis vtamur, quæ in promptu sunt: & nunc etiam meminit modioli rotæ, qui præsto nobis esse potest vbiuis gentium: similiter pistillo pro vecte nunc ad extendendum vtitur. Sed quâ viâ adhiberi hæc debeant, ipse suis verbis, si animaduertantur, apertè declarauit.

¹ **S**ed à superiori quoque parte adhibere vim licet.

Vim, hoc est, valentem in vtramque partem intensionem *ἀνάγκη* appellauit, vt vehementem eius potentiam indicaret.

» altero si opus fuerit, cogatur, alij (vt suprâ ostêsum est) hinc atque hinc in lon-
 » gitudinem corpus intendant. Licet & per axes extendere, vel iuxta lignum
 » defossos, vel contentos in quibusdam lignis in ipsum defixis, quæ erigantur,
 » siue vtrinque à lateribus paululum extantia, siue in vtrâque eius extremitate.
 » Accommodatur autem vis, quæ per hæc adhibetur, & vbi vehementiore, &
 » vbi leniore opus est. tantum enim roboris habet, vt si quis non in medicinâ,
 » sed ad torquendos homines eam adhibeat, præstanter ad id valeat. itâ, vt, siue
 » tantum extendamus in longitudinem, hinc atq; hinc nihil vltra cogentes, siue
 » citra intentionē asserem duntaxat admoueamus, abundè sit. Optimum autem
 » est vti eiusmodi viâ, quam in ipso vsu, & intendendo, & remittendo modera- 10
 » ri potes, quæ ve secundum naturam est. Quæcunque igitur extant compressa,
 » in suum locum redeunt: quæ præter naturam coierunt, intenta secundum na-
 » turam compelluntur. Equidem cogendi alium modum meliorem, aut iustio-
 » rem habeo nullum.

A Quadrata columna palmi vnus
 altitudine pannis strata.

B Pistilla ad caput & pedes.

C Laquei pectus circumdantes, qui
 feruntur ad superius pistillum.

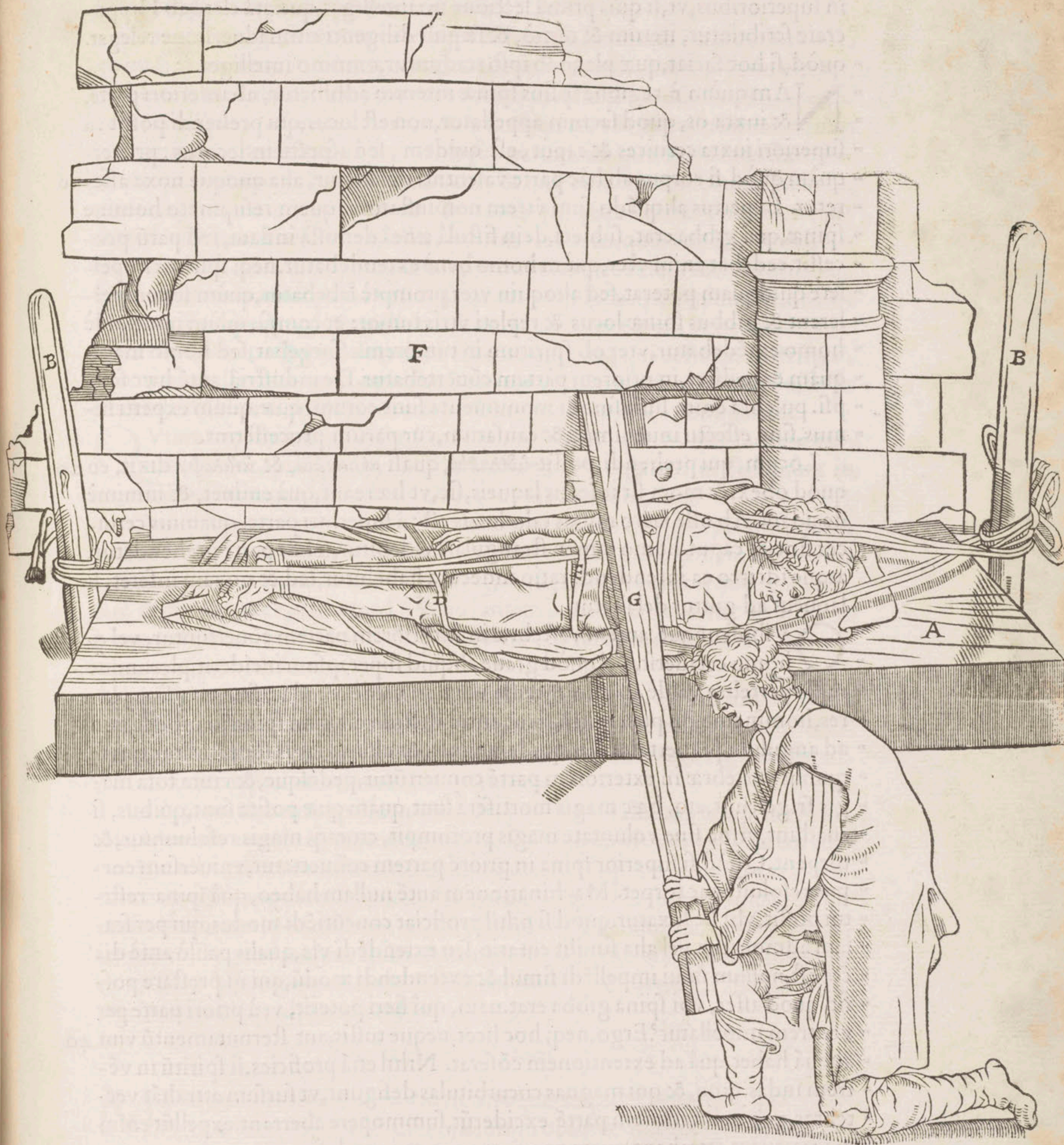
D Laqueus super genu & talos.

E Lorum coxis firmiter alligatum.

F Paries excauatus.

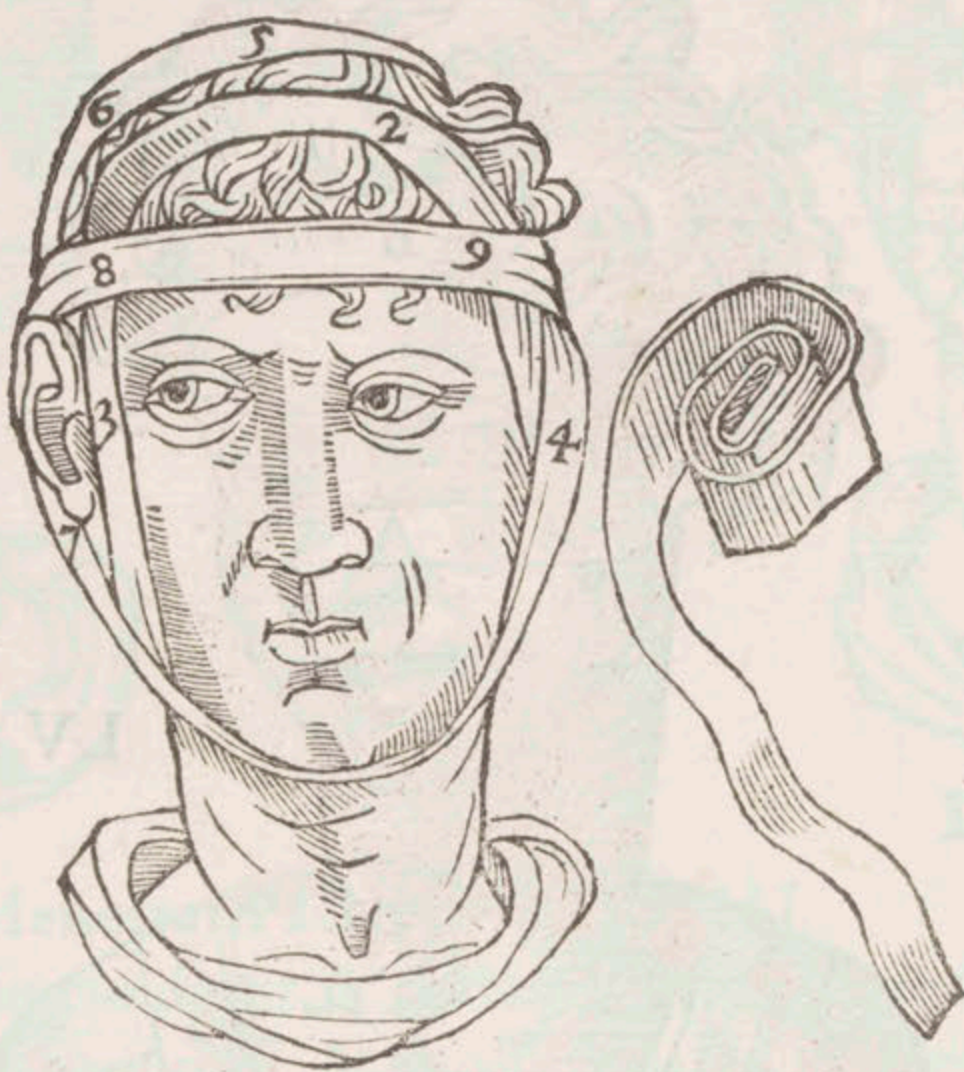
G Affer è tiliâ spinæ, quâ maximè
 gibba est, superimpositus.

Quæ subijcit,

Auris ex fasciâ glomeratâ. LVII.

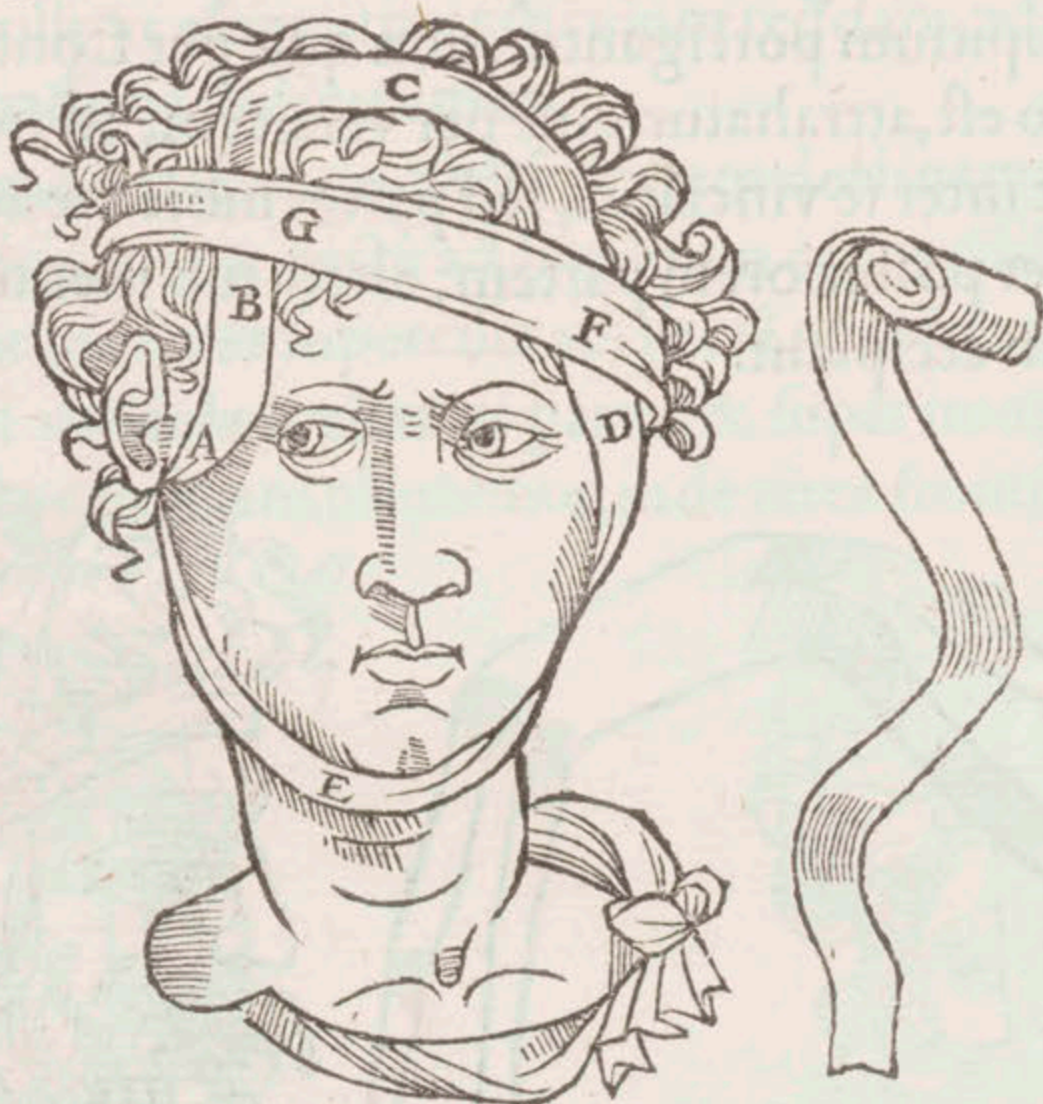
Fascia post læsam aurē ppe occipitiū orsa, per ipsam ferri debet, vt ex parte eandē includat, inde inter frontē & verticē attrahi non lōgē à fronte, tum per priorē partem prope alterā aurem ac sub mentum ad aurē affectā, deinde inter verticem & frontem ad posteriorem partē integræ auris, & sub mētum, atque infimam auriculam ad occipitium, inde circa frōtem, ac rursus ad occipitium.

LVII

Aliter. LVIII.

Occipitio primū iniicitur, & sub infimā aurē sanā inter frōtem & verticem ad priorem partem affectæ auris porrigitur, atque inde sub mentū, & sub infimam aurem ad occipitiū, deinde obliquē super aurem, post hæc circa frontem.

LVIII

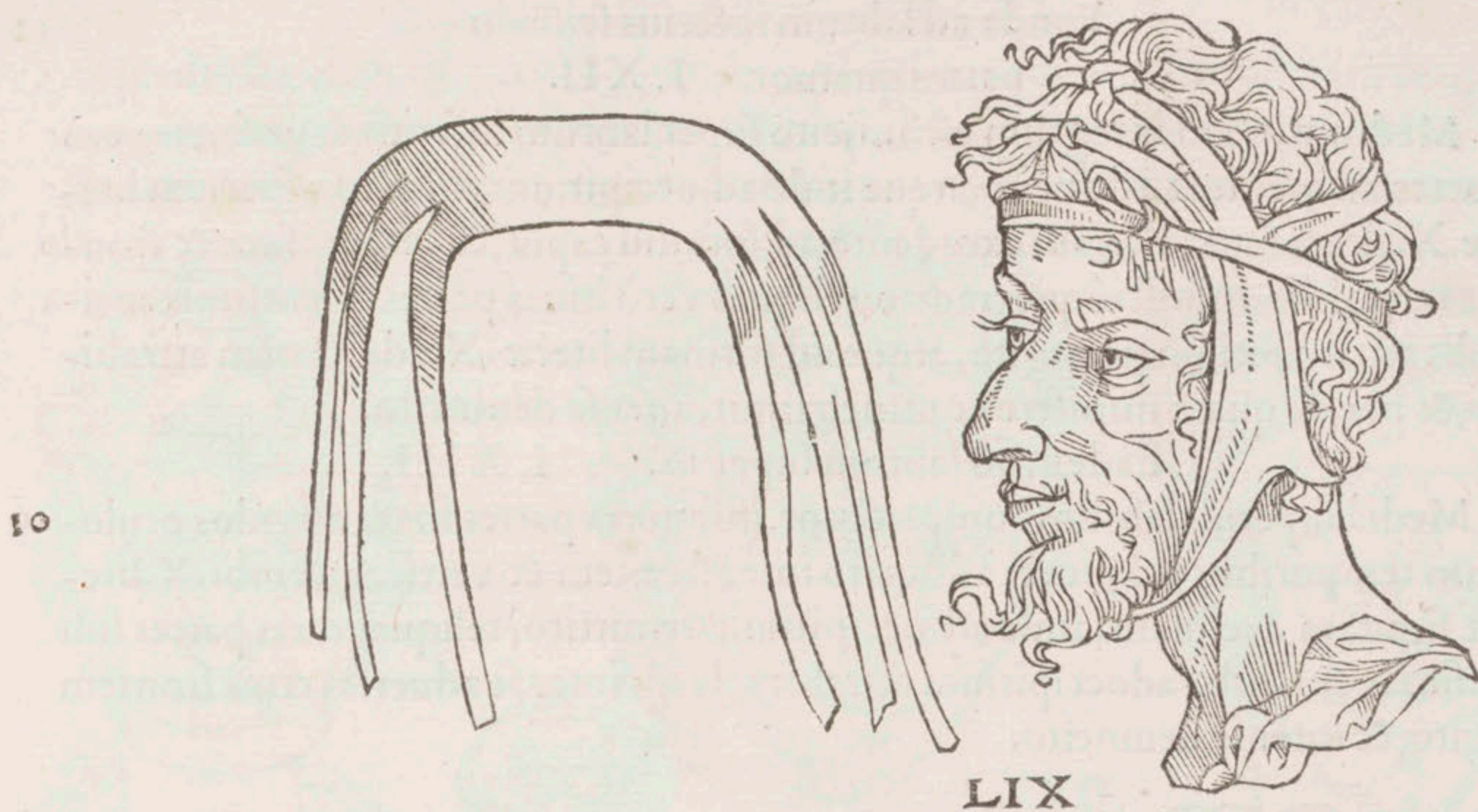
Linteum scissum in partes sex ad regionem iuxta aurem. LIX.

Medium super locum vinciendū iniicimus ex partibus verò alijs à ceruice dependentibus, alijs super caput collocatis, eas, quæ à priori parte sunt, inter frontem & verticem nodo inter se deuincimus, medias verò in summo capite & inter se, & cum prioribus alligamus, posteriores ad occipitium adductas, vt X. literam referant, circa frontem agimus sic, vt à latere capitis finiantur.

Iunctura

Iunctura
Vna media inter frontem
mentum demittatur, ab
verticem procedant, ibi
circ volueris, ducatur non
tem & verticem data in
scia media inter fronte
oculorum angulos ten
piat: tertia media med
riculis ad occipitium
frontem circumeant, &

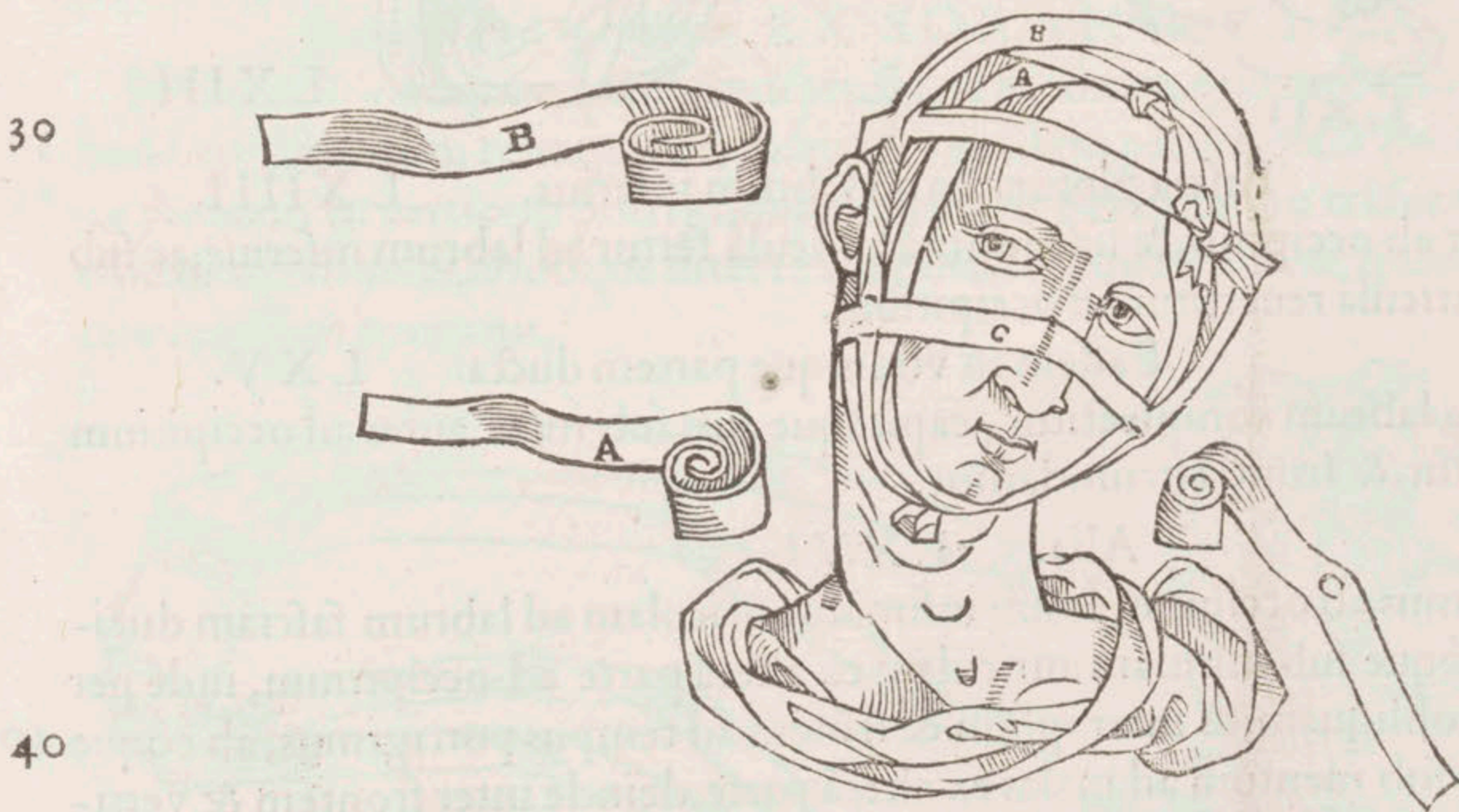
Longa a
percil
Dari primò super occ
supercilia, deinde ad occ

LIX

Iunctura ad malas ex tribus fascijs. LX.

Vna media inter frontē & verticem injiciatur, capitāque eius per malas sub mentum demittatur, ab eoque per malas iuxta priores partes inter frontem & verticem procedant, ibique inter se colligentur, quod si oculos quoque devincire volueris, ducatur nō iuxta priorem partem, sed per oculos, tum inter frontem & verticem data in speciem literæ X. ad occipitium adducatur: altera fascia media inter frontem & verticem orsa in vtrāque partem attrahatur iuxta oculorum angulos temporibus propiores, ad mentum, atque ibi nodum accipiat: tertia media medium nasum amplexatur, capitāque eius sub infimis auriculis ad occipitium adducantur, ibique X. literæ similitudine acceptā per frontem circumeant, & nodo à latere capitis vinciantur.

LX

Longa ad frontem & regionem, quæ inter supercilia est ex fasciâ glomerata. LXI.

Dari primò super occipitium debet, post hæc rectâ duci ad frontem & inter supercilia, deinde ad occipitium reuerti, & postremò per frontem circumagi.

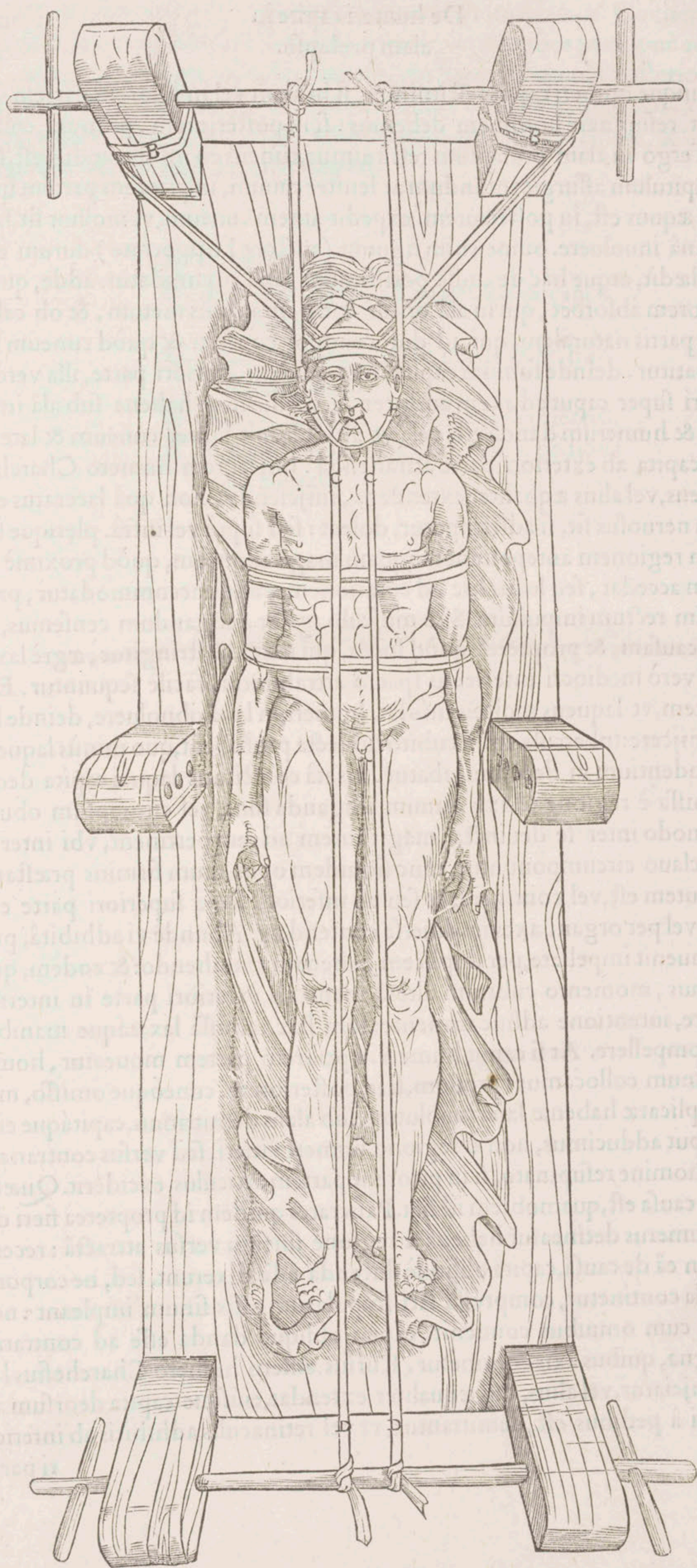
DE M A
De humeri capite in
A D humeri caput in pri
ne modoq; preparatâ v
est) alligatis, rursus, vbi resti
linreis cōtegimus gradū id
est) inuoluto ala insidar: tur
vim habētem humero (vt
tracta ad organi axem relig
tradidimus, vt conuersus az
momento, quo intendimus
nu ad ceruices hominis dat
hoc casu magis & extende
homo suspēditur, vt simul
xentur. vbi, quantū reponē
impellimus. siquidē in pri
quam venit ad eam, vbi es
gemus, atq; alterâ manu c
cto minister assistens man
lat, ne vis operæ resoluatur
fieri debet, humeri quidē c
lato scapularū ossē in suam
riorem partē prorsus addu
ducimus, vbi in priorē vel
eam reponendi rationē p
cto agant, videamus. Scap
dium lanā, vel linteo inuo
chleas traducta deorsum a
mero carchesium laqueū,
cuius capita deorsum dem
ciunt. quibus ita constitut
teriori parte intendūt, ac p
At cū in diuersa cōtendūt
dente motu, funis verò per
uerso axe in diuersa diduc
lunt. Intentiones quidem si
excitato, & suspensione dif
sam nunc placuit extenden
prætere. Humeri ergo cap
teriori parte extendendo r
meri caput restituitur, exp

A Equē duo brachij ossa
priorē & posteriōrē
interiorem & posteriōrē, b
horum triū casuum, in quib
organo (vt dictū est) ad res
re, vt super subsellium asce

De maxillâ restituendâ.

M Axillâ excidente, siue ab alterâ parte, siue ab utrâque homo resupinatur sic, vt caput iuxta axem, qui ab eius parte est, collocetur, brachijs ad pectus, atque abdomen alligatis, cruribusque inter se, & omnibus ad scamnum organum deuinctis. tum capiti ea iunctura imponitur, quæ lepus auritus dicitur, eiusque sinus ad ea ligna, quæ proximum axem sustinēt, vt retinacula sint, deligantur: media habena in os inditur, quantum potest intima, iuxta eam regionem, quâ maxilla cum malis committitur, inter dentes maxillares, eiusque capita deorsum demissa ad axem, qui à pedibus est, alligantur, aliâque habena media mentum complectitur, & in vtramque partem vltra caput adducta ad axem, qui super ipsum est, diducendi causâ deuincitur. his ita constitutis, inferior axis torquetur, vt continēdo, & ab inferiori parte extendendo vis adhibeatur. Postquam intenderis, quantum res postulat, ad eos impellendi modos venies, quos in opere de articulis exposuimus. Si maxilla quidem ab vnâ parte exciderit, tria efficies, adduces, premes, & sursum compelles: sin ab utrâque extrema mota fuerint, premere conueniet, & sursum compellere. hæc de maxillâ, nunc venio ad humeri caput.

- A Iunctura lepus auritus.
- B Sinus leporis deligati ad ea ligna, quæ sustinēt axem proximum, vt retinacula sint.
- C Habena, quæ media in os inditur.
- D Capita habenæ alligata ad axem, qui à pedibus est.
- E Alia habena, quæ media mentum cōplectitur.
- F Habenæ alterius capita diducendi causâ ad axem deuincta.

De manu.

Manus in quatuor partes prolabitur, in interiorem, exteriorem, priorem, & posteriorem. Oportet, si in interiorem partem veniat, supinam collocare, super scamnum homine similiter resupinato, pronā, si in reliquas tres partes elabatur: deinde Charchesium laqueū vel alium equaliter extendentē brachio iniicere, & super sinum manus dare vectem transversum, vel ferramentū, quo adurimus, ad palmā ipsam deligare eo vinculo, quod [Ad extremas partes] inscribitur: tum vectis vel ferramenti extremitatibus iniicere, vel medias habenas duplicatas, vel laqueorum inæqualiter extendentiū sinus, deorsumq; demittere, atque alterum laqueum æqualiter extendentem brachio circumponere, eiusq; capita super caput adducta, vt retinacula sint, deuincire: quæ verò deorsum ferebantur capita extendendi causā ad axem, qui à pedibus est, religare, vt eius cōuersione & contineamus, & ab inferiori parte extendamus. quam rem vbi satis præstitimus, cōuenienter impellimus. Nunc autē maximè ad manum restituendam pertinet adhibito retinaculo, ab inferiori parte extendere: licebit præterea & sursum adducere, & in diuersa contendere. Neruis abundè diductis impulsus necessarij sunt, qui eam compellere in suum locum possint. quòd si in interiorem vel exteriorem partem exciderit, prominentiori parte palmæ, aut etiam calce superdato pressa ossa coguntur, deinceps manus iuxta digitos huc atque illuc agitur: sin in priorem vel posteriorem partem eruperit, 20 vtiliter adducendo impellimus.

De spinā luxatā.

Hippocratis organum luxatis omnibus restituendis accommodatur, sed præcipuè spinæ, quæ, vbi gibba facta est, tunc maximè curari posse censetur, cū recens ex ictu vitium est. collocatur igitur homo pronus super scamnum, vt laquei capita è regione ad axem ferantur: circumdantur spinæ laquei duo æqualiter extendentes, vnus supra gibbum locum, alter infra, aut quaterni ex ijs, qui inæqualiter extendunt, bini à superiori parte, totidem ab inferiori inter se aduersi iniiciuntur, vt in opere de luxatis explicauimus. Vis neruis adhibetur potissimū in diuersa deducendo, interdum tamen continendo, & vel ab 30 inferiori, vel à superiori parte extendendo. Intentione abundè adhibitā, ille impulsus, quo premimus, accommodatur. Hippocrates varios tradidit impellēdi modos, & per prominentiorem palmæ partem, & per spatham premēdo idoneam. Impulsus per huiusmodi spatham illis restituendi modis annumeratur, qui facillè comparatur. extremitas enim spathe in fossā aliquā demittitur, vel in lignum excauatum. Nos, vt spathe obex opponeretur, Hippocratis scamno. n. ferreū adiecimus, quod & extrahi & infigi posset, & spathe respōderet, pertusumq; pluribus foraminibus esset, & in foramina crurū organi demitteretur, vt. n. pro gibbi magnitudine accommodaretur, spathâq; extremā in. n. cōiectā, eius partē premendo accommodatā super gibbū dantes premēdo impulimus. 40 Alij duplicatæ habenæ mediū organo subiiciētes eandem spatham super locū iniectā premunt. Premēdi modū in opere de articulis exquisitiū indicauimus.

- A Laqueus æqualiter extendēs supra gibbū, cuius capita rectā ad axē ferūtur.
- B Laqueus æqualiter extendēs infra gibbū, cuius capita rectā ad axē ferūtur.
- C Spatha,
- D n. ferreum.

De femore.

